

Messutið

Oddagrein

HETTA er tíðin, tá messur - framsýningar og ráðstevnur - verða hildnar heima sum burturi. Hetta vikuskiftið er stór solumessa fyri heilsøkur í ítróttarhøllini í Havn. Hesar royndar at vísa fram stórt og fjølbroytt úrval av alskyns vörum og tænastum. Áhugin fyri slíkari messu tykist stórir og vaksandi hyggja vit eftir mongu luttakarunum. Í dag fer eingin minni enn vinnu-málaráðharrin at seta messuna.

Í hesum dögum eru eisini messur í útlandinum, har feroingar luttaka. Hesa vikuna hevur fiskarímessu verið í Íslandi, har stórt tal av feroyskum virkjum hevur verið við. Her hava feroysk virki gott høvi til at vísa umheiminum, hvat vit hava at bjóða uppá. Tá hugsað verður um, hvussu fá vit eru, so má sigast, at tað er ótrúligt, hvussu nógv kemur burtur úr og hvussu fjølbroytt vit eru, tá talan er um at lata vörur og tænastur til fiskivinnuna. Tungvektarar rökka frá Oilwind í Miðvági til Vónina í Fuglafirði. Frá snellu til trol. Slík stór fiskarímessu gevur so eisini feroyingum, sum hava sítt dagliga yrki í fiskivinnuni, møguleika at siggja, hvat aðrir hava at bjóða. So ein kann siga, at slík messu tæna mongum endamálum. Og hóast tú ikki altíð kann máta úrslitið beinanvegin, eru slíkar messur við til at skapa kontaktir, sum kanska eru tað týðningarmesta. At vit feroingar kunnu gerast umboð fyri útlendska framleiðslu her í Føroyum er so eisini ein partur av hesum at fara á messur. Tað er eisini sera týðningarmikið, at vit sleppa undan dyrkandi millumhandlarum í øðrum londum. Nettup orsakað av okkara geografisku fjarstöðu hendir tað oftani, at handilsfólk í øðrum londum leggja seg millum framleiðara á meginlandinum og keypara í Føroyum sum eitt dyrkandi millumlið. Tað er hetta vit eiga at sleppa undan, og átti hetta eisini at verið meira miðvísir politikkur frá ikki bert vinnuni men frá almennari síðu eisini. Her eiga Vinnuálmáttstjórn og landsstýrismáðurin at strongja á soleiðis at tað er almennur politikkur at sleppa undan dyrkandi millumliðum í Danmark og aðrastaðni.

OG tað er við sama hugburði, at vit eiga at mæta upp á øðrum messum, eitt nú á oljumessum. Longu í næstu viku fara ikki færri enn umleið 150 feroingar at altjóða oljumessu í Skotlandi. Hetta kann ljóða ógilt, og er tað eisini. Men neyvan er hetta so nógv óðrvísi enn tað vit hava upplivað áður, tá talan hevur verið um forvitnisligar messur. Her er so eisini talan um nakað nýtt, og nakað, sum boðar frá eini nýggjari tíð her á landi. Feroyskur ídnaður hevur gjørt greitt, at hann ynskir at vera við, tá ein møguleg oljuvinna tekur seg upp her heima. Frá almennari síðu er tað eitt ynski, at oljuvinnan brúkar feroyskar vörur og tænastur í tann mun hesar eru kappingarforar. Luttøka á oljumessu sum hesari er so eitt lið í royndini at gera seg kappingarforan og at fáa knýtt samstarv við útlendsk feløg. Eisini hava okkara oljumyndugleikar brúk fyri at kunna um komandi útbjóðing.

Sosialurín

Viðmerking:

Mortan Winther Poulsen hevur havt tær sera óhugnaligar upplivingar sum súkkari á Hvítanesvegnum, sum hann heldur vera sera vandamikla fyri súkkarar

Mynd: Álvur Haraldsen

Hvítanesvegurin - vandaleið

Sum væntað kom nýggja strekkið á Hvítanesvegnum at roynast vandaleið.

Á vegnum er ikki pláss fyri súkkum og bilum samstundis og er hetta, sum vera man, sera vandamikið fyri tann súkkandi.

Í viðtali við Dimmalætting 8/10-1997 segði landsverkfrøðingurin, at eingin súkklaði longur, og var hetta orsøkin til, at einki bleiv gjørt fyri at geva súkkulnum pláss á vegnum!!

Í Degi og Viku 16/10-1997 var Hvítanesvegurin til viðgerðar, hvar landsverkfrøðingurin og lögreglan søgdu sína hugsan um veggerðina. Av viðgerðini skiltist heilt greitt, at tá vegurin varð liðugur, kundi eingin koyra skjótari enn 40 km. um tíman. Landsverkfrøðingurin segði eisini uppá fyrispurning nakað soleiðis: Eingin koyrir ordiliga skjótt longur. Tá var orsøkin bert tann einkla, at arbeiðið varð á vegnum, bæði við fólk og maskinum, og tí kundi eingin koyra skjótt har.

Síðani vegurin varð liðugur, hevur tað víst seg, at hesum pástandinum var einki hald í, tí her kann koyrast ovurhondur skjótt, og tað verður tað eisini ofta gjørt, men nú er tað bara

meira vandamikið, av tí at vegurin er so trøngur, og hallini í bogunum ganga skeiva vegin. At koyrt verður skjótt, prógva tær higartil hendu bilvanlukurnar, við stórum materiellum skaðum. Eg vil eisini meta, at skeivu hallini í bogunum eiga stóran lut í teimum skaðunum hendir eru, so her hevur landsverkfrøðingurin lagt ein fótongul fyri ferðsluna.

Súkkararnir illa fyri

Aftur til súkkulurnar sum - hóast pástandin hjá landsverkfrøðinginum - eru nógvir í tali, serliga nú um summarið, tá nógvir útlendskir súkkarar leita sær hendan vegin. Eg siggi at kalla dagliga, hvussu tær verða kroystar, serliga av teimum stóru bilunum.

Sjálvur havi eg havt tær sera óhugnaligar upplivingar sum súkkari. Tann fyrra var 9. juni í ár, tá tann stóri bybussurin yvirhálaði meg, beint sum eg var komin um ta næstu oyna sunnanfrá. Hann fór sjálvsagt inn á miðleingina, men fyri ikki at rena á oyna frammanfyri snarar hann knappliga inn fyri meg aftur, við tí úrsliti, at hann kroystur meg inn at gongubreytakanti-num. Tað stóra bakhjólið

nærum slókti eftir lærinum á mær, og um eg ikki fall av inn á gongubreytina, var eg fastur í tí.

So gott sum somu hending var eg út fyri 23. í h.m., tá ein bussur hjá Bygdaleiðum yvirhálaði meg á sama staði.

Hvat sigur lögreglan

Eg metti hesar hendingarnar so mikið álvarsigar, at eg vendi mær til lögregluna um tær. Har fekk eg at vita, at teir kundu einki gera við ein slíkan óbrúkligan veg, tí landsferðslunevndin og landsverkfrøðingurin standa fyri vegnum. Hesir stovnar eru kendir fyri at svara fólk aftur, so hagar nyttar helst einki at venda sær. Her hevði ein lögtingsins umboðsmaður helst verið tann rætti at vent sær til.

Góð ráð

Frá ferðslukønnum manni, sum av og á eisini súkkar eftir Hvítanesvegnum, fekk eg tær ráðini, at einasta trygðin tann súkkandi hevur, er at vera so mikið langt úti á vegnum, at stóru bilarnir ikki fáa yvirhálað hann. Við bussvikiplássini kann súkkarin fara til viks og sleppa stóru bilinum framvið, og so gera á sama hátt fyri restina av strekki-

num.

Eg meti hesi ráðini so góð fyri trygdina hjá tí súkkandi, at eg við hesum latið tær víðari.

Skomm

Fyrr var eitt vanligt hugtak, ið nevndist skomm, sera fyrirbyrgjandi, at framdar vórðu skeivar gerðir. Eg haldi, at landsverkfrøðingsstovnurin mátti kent skomm av hesum vegastrekkinum, serliga tá havt verður í huga, at ein góð súkkklubreyt kundi fingist hvørjumegin við vegin, burtur úr tí um fyra metur breiða økinum, teir nýttu til eina moldrúgvu á niðaru síðu á vegnum.

Í omanfyri nevnda Degi og Viku 16/10-97 mundi landsverkfrøðingurin ikki føla seg so heilt tryggan við stöðuna, tí segði hann eisini: Tað er altíð loyvt at koma afturum aftur, og um ein metir seg at hava gjørt ein feil, rættar ein hann.

Vónandi tekur stovnurin nú í egnan barn og ger nakað munagott við hesa vandaleiðina, áðrenn fólkaskoði hendir.

Hoyvík 31. august 1999
Mortan Winther Poulsen